

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4422/2013 απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

Επειδή, το άρθρ. 528 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 44 παρ.2 Ν.3994/2011, (ΦΕΚ Α 165/25-7-2011) ορίζει ότι: «Αν ασκηθεί έφεση από τον διάδικο που δικάσθηκε ερήμην, η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους, ανεξάρτητα από τη διαδικασία που τηρήθηκε. Ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως». Κατά την έννοια των ανωτέρων διατάξεων, με τις οποίες ρυθμίζονται τα αποτελέσματα της έφεσης κατά αποφάσεως που εκδόθηκε ερήμην του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος, προκύπτει ότι η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους και ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προβάλει και πρωτοδίκως, του παρέχεται δηλαδή η ευκαιρία, δεδομένου ότι δεν εμφανίσθηκε στο ακροατήριο, όπως, εντός του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της έφεσης, ακουστεί και προβάλει στο Εφετείο όσους ισχυρισμούς μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως, επανορθώνοντας με την έφεση τις συνέπειες που η απουσία του ενδεχομένως επέφερε. Περαιτέρω, από το συνδυασμό των άρθρων 115 § 3, 271 § 1, 237 § 1, 524 §§ 1, 2, 3, 528, του ΚΠολΔ, όπως ισχύουν μετά τους ν. 2915/2001, 3042/2002, Ν. 3994/2011 προκύπτουν μεταξύ άλλων: α) ότι στη διαδικασία της δευτεροβάθμιας δίκης

εφαρμόζεται και η διάταξη του άρθρου 237 § 1 του ίδιου Κώδικα, κατά την οποία οι διάδικοι ενώπιον του Μονομελούς και Πολυμελούς Πρωτοδικείου πρέπει να καταθέσουν το αργότερο είκοσι ημέρες πριν από τη δικάσιμο προτάσεις, επί των οποίων ο γραμματέας σημειώνει τη χρονολογία κατάθεσης και ότι εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη. Στις υποθέσεις όμως όπου η έφεση στρέφεται κατ' αποφάσεων του Μονομελούς Πρωτοδικείου, τακτικής ή ειδικών διαδικασιών, είτε εκδόθηκαν κατ' αντιμωλία, είτε με το διάδικο σαν να ήταν παρών, οι προτάσεις των διαδίκων κατατίθενται στο ακροατήριο, σύμφωνα με το άρθρο 591 § 1, δεδομένου ότι δεν έχει εκδοθεί μέχρι σήμερα το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στο άρθρο 7 § 3 του ν. 2915/2001 για τη θέση σε εφαρμογή των προθεσμιών κατάθεσης προτάσεων κλπ (ΑΠ 293/2005 Ελ. Δ/νη 47.1439, Εφ. Λαρ. 283/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την από 16-12-2009 και υπ' αριθ. καταθ. 247576/14152/18-12-2009 αγωγή της η ενάγουσα ισχυρίσθηκε ότι είναι εικονογράφος και εργάζεται ως ελεύθερη επαγγελματίας, τον Μάιο δε του έτους 2009, στα πλαίσια των επαγγελματικών της υποχρεώσεων, εικονογράφησε το εξώφυλλο του τρίτου τεύχους του διμηνιαίου περιοδικού με τον τίτλο

», το οποίο κυκλοφόρησε τον επόμενο μήνα από την εκδότρια εταιρία με την επωνυμία «

» () με την οποία συνεργαζόταν από τον Ιούνιο του 2008. Ότι η εικονογράφιση, όπως αυτή περιγράφεται αναλυτικά στην

Θωρολόγος
Η Εισπλητρία

αγωγή, συμπεριελήφθη, αφενός μεν αυτούσια και σε μικρότερες διαστάσεις στην σελ. 32 του με αριθμό 163 τεύχους της εβδομαδιαίας εφημερίδας με τον τίτλο «...», που εκδίδει η εναγομένη, αφετέρου δε εν μέρει (περικεκομένη) στην ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας που είναι προσβάσιμη μέσω του διαδικτύου. Ότι στην ως άνω αναπαραγωγή του έργου, η οποία έλαβε χώρα χωρίς προηγούμενη άδειά της, δεν αναφερόταν το όνομα της ως πνευματικής δημιουργού. Ότι με τον τρόπο αυτό η εναγομένη προσέβαλε παράνομα και αυθαίρετα το περιουσιακό και ηθικό δικαίωμά της επί του επίδικου πρωτοτύπου πνευματικού δημιουργήματος τέχνης. Ότι η αμοιβή που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια η εναγομένη ανέρχεται στο ποσό των 2.900 ευρώ. Ότι από την αδικοπραξία της εναγομένης προσεβλήθη η προσωπικότητά της και υπέστη ηθική βλάβη, για την χρηματική ικανοποίηση της οποίας πρέπει να της επιδικασθεί το ποσό των 7.200 ευρώ. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζήτησε: α) να υποχρεωθεί η εναγομένη να άρει την προσβολή, αφαιρώντας την ανάρτηση από το διαδίκτυο, και να παραλείπει αυτή στο μέλλον, β) να απειληθεί χρηματική ποινή ύψους 3.000 ευρώ σε βάρος της για κάθε παράβαση της υποχρέωσης παράλειψης, γ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να της καταβάλει, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, το συνολικό ποσό των 13.000 ευρώ,

αναλυόμενο ως εξής: ι) 5.800 ευρώ ως αποζημίωση για την αποκατάσταση της περιουσιακής της ζημίας, που ισούται με το διπλάσιο της προαναφερθείσας ανάλογης αμοιβής, και ιι) 7.200 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική της βλάβη, δ) να δημοσιευθεί με δαπάνες της εναγομένης περίληψη της απόφασης σε δύο εκδιδόμενες στην Αθήνα εφημερίδες, καθώς και στην κεντρική ιστοσελίδα της εναγομένης στο διαδίκτυο, ε) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή και στ) να καταδικασθεί η εναγομένη στην δικαστική της δαπάνη. Επικουρικώς, και σε περίπτωση που το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν συντρέχει υπαιτιότητα της εναγομένης και απορρίψει το υπό γ' αίτημα ως αβάσιμο στην ουσία του, η ενάγουσα ζήτησε να υποχρεωθεί η εναγομένη να της καταβάλει, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, το ποσό των 2.900 ευρώ, που αντιστοιχεί στο κέρδος που η εναγομένη αποκόμισε από την εκμετάλλευση της εικονογράφησης.

Η αγωγή αυτή εκδικάσθηκε, την 1-2-2012, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά την τακτική διαδικασία, ερήμην της εναγομένης και εκδόθηκε η υπ' αριθ. 2394/2012 οριστική απόφαση αυτού με την οποία η αγωγή κρίθηκε νόμιμη και βάσιμη κατ' ουσίαν και η εναγομένη: (α) υποχρεώθηκε να άρει την προσβολή, αφαιρώντας την ανάρτηση του επιδίκου έργου της ενάγουσας από το διαδίκτυο και να παραλείπει αυτή στο μέλλον, (β) απειλήθηκε χρηματική ποινή 3.000 ευρώ, ως μέσου αναγκαστικής εκτέλεσης για κάθε παράβαση της προηγούμενης διάταξης της απόφασης, (γ) διατάχθηκε η δημοσίευση της περίληψης της απόφασης σε δύο εκδιδόμενες στην Αθήνα εφημερίδες, καθώς και στην κεντρική ιστοσελίδα της εναγομένης στο διαδίκτυο

Θωρακίστηκε
Η Εισαγγελέα

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4422/2013 απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

με δαπάνες της εναγομένης, (δ) υποχρεώθηκε η εναγομένη να καταβάλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των έξι χιλιάδων, οκτακοσίων (6.800) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και (ε) κηρύχθηκε η απόφαση προσωρινά εκτελεστή. Ήδη, με την από 15-11-2012 και υπ' αριθ. καταθ. 7269/19-11-2012 έφεση της η εναγομένη, που δικάστηκε ερήμην ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, παραπονείται για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, εκ μέρους της εκκαλουμένης αποφάσεως, και ζητεί να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση προκειμένου να απορριφθεί η αγωγή στο σύνολο της. Η έφεση της εναγομένης – εκκαλούσας κατά της παραπάνω υπ' αριθ. 2394/2012 οριστικής αποφάσεως έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις (άρθρ. 495, 496 ΚΠολΔ) και είναι εμπρόθεσμη, κατ' άρθρ. 518 παρ. 1 ΚΠολΔ, αφού η εκκαλούμενη απόφαση επιδόθηκε την 24-10-2012, όπως προκύπτει από την, κατ' άρθρ. 139 παρ. 3 ΚΠολΔ, επισημείωση επί του επιδοθέντος αντιγράφου της εκκαλουμένης αποφάσεως, του Δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο. Συνεπώς, η κρινόμενη έφεση πρέπει να γίνει τυλικά δεκτή και να εξαφανισθεί στο σύνολο της η εκκαλουμένη απόφαση, μέσα στα όρια που καθορίζονται από την παραπάνω έφεση, κατ' άρθρ. 528 ΚΠολΔ, όπως αναλυτικώς προεκτέθηκε στην αρχή της παρούσας. Μαζί με την έφεση θα συνεξετασθούν

και οι από 19-4-2013 πρόσθετοι λόγοι αυτής, που άσκησε η εκκαλούσα παραδεκτά με το υπ' αριθ. καταθ. 283/19-4-2013 ιδιαίτερο δικόγραφο (άρθρο 520 παρ. 2 ΚΠολΔ). Στη συνέχεια δε το Δικαστήριο, αφού κρατήσει την υπόθεση (άρθρ. 535 παρ. 1, σε συνδ. με 528 ΚΠολΔ) πρέπει να ερευνήσει την αγωγή, κατά την τακτική διαδικασία, ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα της.

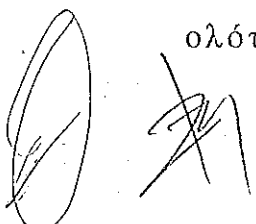
Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 6 ν. 2124/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» οι πνευματικοί δημιουργοί με την δημιουργία του έργου, ως τοιούτου νοουμένου κατ' άρθρο 2 παράγραφος 1 του ίδιου νόμου, κάθε πρωτοτύπου πνευματικού δημιουργήματος λόγου, επιστήμης ή τέχνης που εκφράζεται με οποιονδήποτε τρόπο, αποκτούν πάνω σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού δεσμού τους με αυτά (ηθικό δικαίωμα). Ειδικότερα, το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στον δημιουργό την εξουσία, μεταξύ άλλων, να επιτρέπει ή να απαγορεύει την θέση σε κυκλοφορία του πρωτοτύπου ή αντιτύπων του έργου με μεταβίβαση της κυριότητας, εκμίσθωση ή δημόσιο δανεισμό (άρθρο 3 παρ. 1 στοιχ. δ' και ε'), να επιτρέπει ή ν' απαγορεύει, σύμφωνα με το στοιχ. η' του ίδιου άρθρου, την παρουσίαση του έργου στο κοινό (ως παρουσίαση νοείται κάθε πράξη, εκτός, βέβαια, από την θέση σε κυκλοφορία, με την οποία το έργο γίνεται προσιτό στο κοινό, δηλαδή σε έναν αριθμό ατόμων που δεν συνδέονται μεταξύ τους με ιδιαίτερες οικογενειακές,

Γραφείο
πρ. Εισαγγελέα
AM

συγγενικές ή προσωπικές σχέσεις). Κατά το άρθρο 4 παράγραφοι 1 στοιχ. α' και β' και 3 του αυτού νόμου, το ηθικό δικαίωμα παρέχει στον δημιουργό, μεταξύ άλλων, την εξουσία δημοσίευσης, με βάση την οποία ο δημιουργός έχει το δικαίωμα να αποφασίζει για τον χρόνο, τον τόπο και τον τρόπο κατά τους οποίους το έργο θα γίνει προσιτό στο κοινό, ενώ εξάλλου το ηθικό δικαίωμα είναι ανεξάρτητο από το περιουσιακό δικαίωμα και στο περιεχόμενο αυτού περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η εξουσία του δημιουργού να αναγνωρίζεται και να κατονομάζεται ως δημιουργός του έργου. Περαιτέρω, στο άρθρο 65 ν. 2121/1993 προβλέπεται ένα πλέγμα αστικών κυρώσεων που ισχύει ενιαία σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, χωρίς ν' αποκλείεται η συμπληρωματική εφαρμογή του ΑΚ. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 65, ο δημιουργός μπορεί να εγείρει αναγνωριστική αγωγή του δικαιώματός του, αγωγή για άρση της προσβολής και παράλειψη αυτής στο μέλλον, αγωγή για απόδοση του αδικαιολογήτου πλουτισμού, αγωγή για απόδοση του κέρδους και αγωγή για αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Ειδικότερα, η προσβολή απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος, όπως το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, συνιστά πράξη παράνομη και, εφόσον γίνεται υπαίτια, συνιστά αδικοπραξία, επειδή ενέχει αφ' εαυτής εναντίωση προς την

αποκλειστική εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή, το γεγονός της επέμβασης δημιουργεί και την παράνομη πράξη κατ' άρθρο 914 ΑΚ και την ειδική διάταξη του άρθρου 65 ν. 2121/1993. Γενικά, ως παράνομη προσβολή ισχύει κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδεια του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Το άρθρο 65 ν. 2121/1993 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται, όπου η ως άνω ειδική διάταξη αφήνει κενά και στον βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις των άρθρων 63 επ. ν. 2121/1993. Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημίωσης καθορίζεται με το άρθρο 65 παράγραφος 2 εδ. β' ν. 2121/1993 ένα ελάχιστο όριο αποζημίωσης που είναι το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια ο υπόχρεος. (ΑΠ 872/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Χάριν όμως της εξισορρόπησης του κοινωνικού ενδιαφέροντος για τα έργα του πνευματικού δημιουργού και των περιουσιακών δικαιωμάτων του τελευταίου, ο νομοθέτης έθεσε περιορισμούς σε αυτά, τόσο υπέρ των ατομικών συμφερόντων των κοινωνιών, όσο και υπέρ της ολότητας (Λ. Κοτσίρης, ό.π. σελ. 182). Ένας εκ των περιορισμών, που υπαγορεύεται από το δικαιολογημένο συμφέρον της ολότητας για ενημέρωση, είναι η δυνατότητα

Θεωρήθηκε
Η Ειστηγήτρια

αναπαραγωγής και διάδοσης στο κοινό, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή στο έργο, για λόγους περιγραφής επίκαιρων γεγονότων με μέσα μαζικής επικοινωνίας, έργων, που βλέπονται ή ακούγονται κατά τη διάρκεια ενός τέτοιου γεγονότος (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. α' Ν. 2121/1993). Απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή της διάταξης αυτής είναι 1) η αναπαραγωγή έργου από μέσα μαζικής επικοινωνίας, 2) με σκοπό την ενημέρωση του κοινού σε σχέση με ένα επίκαιρο γεγονός. Επίκαιρα είναι τα γεγονότα που διαδραματίζονται ή διαδραματίστηκαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων 48 ωρών. Στην περίπτωση αυτή η αναπαραγωγή και η διάδοση στο κοινό πρέπει, όταν αυτό είναι δυνατό, να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και του ονόματος του δημιουργού. Ο περιορισμός αυτός του άρθρου 25 Ν. 2121/1993, προβαλλόμενος από τον εναγόμενο, αποτελεί ένσταση, αφού οδηγεί στην άρση του παράνομου χαρακτήρα της αναπαραγωγής έργου, άλλου πνευματικού δημιουργού. (ΕΑ 97/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Έχοντας το περιεχόμενο και τα αιτήματα που προαναφέρθηκαν, η αγωγή, για το αντικείμενο της οποίας έχει καταβληθεί το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες προσαυξήσεις (βλ. τα υπ' αριθμ. 001859, 061648 και 061649 δικαστικά ένσημα με τα επικολλημένα ένσημα υπέρ του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών και Τ.Ν.), είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις

διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3 παρ. 1 περ. α' και η', 4 παρ. 1, 63B, 65 παρ. 1, 2 και 3, 66Γ Ν. 2121/1993, 299, 340, 345, 346, 914, 932 ΑΚ, 176 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων, οι οποίοι εξετάσθηκαν ενόρκως ενώπιον του ακροατηρίου κατά τη συνεδρίαση του παρόντος Δικαστηρίου, περιλαμβανόμενες στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδριάσεως του Δικαστηρίου τούτου, και οι οποίες εκτιμώνται ανάλογα προς το βαθμό αξιοπιστίας και το λόγο γνώσεως του καθενός, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, έστω και μη ειδικώς κατωτέρω μνημονευόμενα, τα οποία οι διάδικοι νόμιμα προσάγουν και επικαλούνται για να χρησιμεύσουν είτε προς άμεση απόδειξη είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, από τα έγγραφα εκείνα των οποίων για πρώτη φορά στον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας γίνεται επίκληση και προσαγωγή εκ μέρους των διαδίκων, όχι από πρόθεση στρεψοδικίας ή βαρειά αμέλεια (βλ. ΑΠ 1780/1994 Ελλ. Δ/νη 41, 980), από την υπ' αριθ. 4554/30-4-2013 ένορκη βεβαίωση, που δόθηκε με επιμέλεια της εναγομένης, ενώπιον του Ειρηνοδίκου Αθηνών, μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση της ενάγουσας (βλ. υπ' αριθ. 10907/26-4-2013 έκθεση επιδόσεως του Δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο και η οποία δόθηκε μετά τη συζήτηση ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου και έως τη συζήτηση ενώπιον του δευτεροβάθμιου παρόντος τοιούτου και παραδεκτώς λαμβάνεται υπόψη (βλ. ΑΠ 570/2003, ΑΠ 586/2002 Ελλ. Δ/νη 45 και 44 αντίστοιχα και σελ. 1033 και 430 επίσης

Επιμελήτρια
Η Εισηγήτρια

αντίστοιχα), και συνιστά ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο (ΑΠ 50/2005 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 186/2005 ΝΟΜΟΣ), σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας, αποδείχθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα είναι εικονογράφος και εργάζεται ως ελεύθερη επαγγελματίας, στα πλαίσια των επαγγελματικών δραστηριοτήτων της, τον Ιούλιο του 2008, ξεκίνησε συνεργασία με την «

» με διακριτικό τίτλο
» (). Μέρος των
υποχρεώσεων ήταν η εικονογράφηση των εξώφυλλων των
διμηνιαίων περιοδικών της με τίτλους “
” και “ “. Η αμοιβή της για κάθε
εξώφυλλο ορίσθηκε σε 437,50 ευρώ. Τον Μάιο 2009 αυτή
εικονογράφησε το εξώφυλλο για το 3^ο τεύχος του

(Spring 2009) το οποίο κυκλοφόρησε τον
Ιούνιο 2009. Το θέμα του σχεδίου του εξωφύλλου ήταν η
πλατεία Συντάγματος με τη Βουλή. Το σύνολο της
εικονογράφησής της, όπως δημοσιεύθηκε στο περιοδικό
αυτό, ήταν διαστάσεων 21 εκ. X 29 εκ. Όπως το σχέδιο
αυτό κυκλοφόρησε, ως εξώφυλλο, είχε σε πρώτο πλάνο 8
σκαλιά της πλατείας Συντάγματος χρωματισμένα με μπλε
και καφέ χρώμα. Τα σκαλιά ανέβαινε ένα ζευγάρι. Ο
άνδρας φορούσε πράσινο πουκάμισο και είχε κίτρινα
μαλλιά. Η γυναίκα φούξια μπλούζα και είχε καφέ μαλλιά.
Πάνω στα σκαλιά καθόταν αγκαλιασμένο ένα άλλο ζευγάρι

νεαρών. Η γυναίκα φορούσε πράσινο φόρεμα και φούξια μαντήλι στο κεφάλι. Ο άνδρας κίτρινο μπλουζάκι και μπλε παντελόνι. Πάνω από τα σκαλιά και στο πεζοδρόμιο περνούσαν 6 περαστικοί. Ο πρώτος από αριστερά φορούσε μωβ μπλούζα και λαδί παντελόνι. Ο δεύτερος και η τρίτη φορούν αντίστοιχα κόκκινη μπλούζα με μπλε παντελόνι και μπλε φόρεμα. Ο τέταρτος κίτρινο πουκάμισο. Ο πέμπτος κίτρινο πουκάμισο, καφέ παντελόνι και μιλάει σε κινητό. Η έκτη πορτοκαλί πουκάμισο και μπλε παντελόνι. Επί του πεζοδρομίου υπήρχαν δύο διπλές μαύρες λάμπες φωτισμού. Στο φόντο του σχεδίου υπήρχε η Βουλή σε χρώμα μπλε και καφέ και ο ουρανός σε χρώμα μπλε ραφ. Πάνω στον ουρανό πετούσε ένα αεροπλάνο του οποίου η εξαίμιση είχε σχηματίσει τη λέξη Αθήνα). Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι το περιοδικό του οποίου το εξώφυλλο εικονογράφησε η ενάγουσα, όπως ήδη αναφέρθηκε, ήταν έκδοση της

, εκδιδόταν αποκλειστικά στην αγγλική γλώσσα και διανεμόταν δωρεάν σε ταξιδιωτικούς πράκτορες του εξωτερικού (ούτε καν σε ξένους τουρίστες στην Ελλάδα). Τούτο δε μνημονευόταν στην επάνω αριστερά πλευρά του εξωφύλλου, όπου αναφερόταν, με κεφαλαία γράμματα:

». Την 25^η Ιουνίου 2009, η ενάγουσα διαπίστωσε ότι η παραπάνω εικονογράφιση συμπεριελήφθη, αφενός μεν αυτούσια και σε μικρότερες διαστάσεις (11 εκ. X 14 εκ.) στην σελ. 32 του με αριθμό 163 τεύχους της εβδομαδιαίας εφημερίδας με τον τίτλο ".....", που εκδίδει η εναγομένη, αφετέρου δε εν μέρει

Ομοσπονδία
Η Εισπληρωμή
αμ

9

21

άνω εικονογράφηση της ενάγουσας αυτούσια, όπως είχε δημοσιευθεί στο διμηνιαίο περιοδικό της με τίτλο Καθοριστικό στοιχείο της ως άνω εικονογράφησης και ελκυστικό για τον αναγνώστη ήταν το μπλε φόντο του ουρανού, το οποίο και κατελάμβανε περίπου ποσοστό 60% της όλης προπεριγραφείσας εικονογράφησης, οπότε αυτόματα και συνειρμικά ο αναγνώστης συνέδεε τον υπότιτλο «

» με το δεσπόζον μπλε χρώμα του ουρανού της εικονογράφησης. Το κείμενο δε που παρείθετο στο πλάι της παραπάνω εικόνας συνίστατο από μικρές ειδήσεις (δηλώσεις του δημοσιογράφου για την εφημερίδα, σχόλια για τον δημοσιογράφο και την εφημερίδα

, σχόλια για τη δημοσιογράφο στη NET κλπ) παντελώς άσχετες με το θέμα της εικονογράφησης, με μόνο συνδετικό στοιχείο το μπλε χρώμα. Ας σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει και από άλλα τεύχη της εφημερίδας “”, που προσκόμισε η ενάγουσα, στη συγκεκριμένη μόνιμη στήλη με τίτλο “

”, και δη στα τεύχη της 28-5 έως 3-6-2009, 1 έως 7-10-2009, 7 έως 13-5-2009 και 5 έως 11-11-2009 η ενάγομένη τοποθετεί διάφορες εικονογραφήσεις, μερικές από αυτές αποτελούν εξώφυλλα ελληνικών ή ξένων περιοδικών όπως π.χ. της (το οποίο έπαψε να κυκλοφορεί τουλάχιστον από τη δεκαετία του 1990), περιοδικών της δεκαετίας του 1960 κλπ, τα οποία όμως δεν έχουν καμία σχέση με παρουσίασή τους στο κείμενο ή με την επικαιρότητα ή την ενημέρωση του κοινού, με κύριο όμως γνώμονα και χαρακτηριστικό στοιχείο τη νοηματική, αισθητική και λογική σύνδεση της εικόνας με τον εκάστοτε

Θεωρήθηκε
Η Εισπληρωθείσα
AW

υπότιτλο της στήλης, τα χρησιμοποιεί δε αποκλειστικά ως εικονογράφηση και μόνο, ενώ τα μικρά κείμενα της στήλης, εν είδει μικρών παραπολιτικών ή καλλιτεχνικών ειδήσεων δεν σχετίζονται με την εκάστοτε εικονογράφηση και τον υπότιτλο. Η εναγομένη ισχυρίζεται ότι η παρουσίαση του εξωφύλλου του περιοδικού "Athens" αποτελούσε δημοσίευμα του ενημερωτικού μέσου της, ήτοι είδηση, πληροφορία και ενημέρωση στο αναγνωστικό της κοινό. Επίσης ισχυρίζεται ότι ο εκπρόσωπος της ζήτησε τη δημόσια παρουσίαση του εξωφύλλου αλλά και χωρίς το αίτημα αυτό η εναγομένη μπορούσε να παρουσιάσει το εξώφυλλο (με αναπαραγωγή του έργου της ενάγουσας για λόγους ενημέρωσης δεδομένου ότι πρόκειται για ένα "... έντυπο μεγάλης σημασίας για την οικονομία της Αθήνας και την εξυπηρέτηση των τουριστών") και συνακόλουθα η αναπαραγωγή του έργου της ενάγουσας καλύπτεται από τον περιορισμό που εισαγάγει, σε περίπτωση χρήσης για λόγους ενημέρωσης, το άρ. 25 του Ν. 2121/1993. Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι η παρουσίαση με την έννοια της δημοσιογραφικής παροχής απαραίτητων κατατοπιστικών πληροφοριών ενός προσώπου ή πράγματος ώστε να το γνωρίσει το κοινό, (δηλαδή η δημοσιογραφική παρουσίαση έχει την έννοια του δημοσιεύματος ενημερωτικού μέσου ήτοι είδηση, πληροφορία και ενημέρωση στο αναγνωστικό κοινό) διακρίνεται και

διαφέρει από την εξουσία παρουσίασης που αποτελεί έκφανση του περιουσιακού δικαιώματος του δημιουργού (αρθρ. 3 παρ. 1 περ. η' Ν. 2121/1993), δηλαδή το δικαίωμα του δημιουργού να επιτρέπει ή να απαγορεύει την παρουσίαση στο κοινό των έργων του ενσυρμάτως, ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, καθώς και να καθιστά προσιτά στο κοινό, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά, όπου και όταν αυτός επιλέγει. Οι παραπάνω ισχυρισμοί της εναγομένης είναι απορριπτέοι, ως αβάσιμοι κατ' ουσίαν. Ειδικότερα, ο ισχυρισμός της ότι δήθεν αυτή δημοσίευσε την ως άνω εικονογράφηση του εξωφύλλου του περιοδικού

με σκοπό να παρουσιάσει το περιοδικό αυτό, προκειμένου να ενημερώσει το κοινό σχετικά, είναι παντελώς αβάσιμος καθόσον, πλέον των όσων ήδη αναφέρθηκαν, η δημοσιογραφική παρουσίαση ενός περιοδικού ή βιβλίου απαιτούν (α) η παρουσίαση να γίνεται προς το κοινό, δηλαδή τους αναγνώστες του παρουσιάζοντος και (β) με τρόπο που να γίνεται αντιληπτός από τους συγκεκριμένους αναγνώστες παραθέτοντας πληροφορίες σχετικά με το αντικείμενο της παρουσίασης (μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται και τα ονόματα των δικαιούχων, εκτός κι αν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά). Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση δεν συνέτρεχαν οι παραπάνω προϋποθέσεις δεδομένου αφ' ενός ότι το περιοδικό του οποίου το εξώφυλλο δημιούργησε η ενάγουσα ήταν έκδοση της

το οποίο εκδιδόταν μόνο στην αγγλική γλώσσα και διανεμόταν δωρεάν μόνο σε ταξιδιωτικούς πράκτορες του εξωτερικού (ούτε καν σε ξένους τουρίστες στην Ελλάδα), και σε κάθε

Θεωρήθηκε
Η Εισπλήρωση

περίπτωση όχι στο ελληνικό κοινό, ενώ το περιοδικό της
εναγομένης απευθύνεται μόνο σε Έλληνες αναγνώστες, ενώ
αφ' ετέρου το εξώφυλλο του περιοδικού όπως δημοσιεύεται
από την εναγομένη είναι άσχετο με το κείμενο που το
πλαισιώνει όσον αφορά στην παρουσίαση του και
χρησιμοποιείται απλώς από την εναγομένη το ίδιο ως
εικονογράφηση ενός άρθρου με το οποίο η μόνη συνάφεια
που διαθέτει είναι διακοσμητικού χαρακτήρα. Εξάλλου,
στην εφημερίδα της εναγομένης υπάρχουν επτά (7)
σελίδες, ομοιόμορφες θεματικά (σελ. 40 έως και 46) όπου
παρουσιάζονται βιβλία με το εξώφυλλό τους, τον εκδοτικό
οίκο που τα εκδίδει, πληροφορίες για τους δημιουργούς
τους, μικρή περίληψη του θέματός τους, τον αριθμό των
σελίδων τους και την τιμή της λιανικής πώλησής τους. Εάν
πράγματι ήταν αληθής ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι
δήθεν αυτή προέβη σε παρουσίαση του περιοδικού ~~αυτού~~
προφανώς θα παρέθετε κάποια από τα
παραπάνω στοιχεία που θα στοιχειοθετούσαν την έννοια
της παρουσίασης, στην προκειμένη όμως περίπτωση ουδέν
των ανωτέρω συνέβη και, όπως ήδη αναφέρθηκε, η
εικονογράφηση της ενάγουσας στο εξώφυλλο του
περιοδικού χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικά και μόνο ως
διακόσμηση της στήλης Ενισχυτικό των
παραπάνω αποτελεί και το γεγονός ότι στην ηλεκτρονική
έκδοση της εβδομαδιαίας εφημερίδας " ", η
εικονογράφηση της ενάγουσας εμφανίζεται περικεκομμένη

και δη εκει δεν εμφανιζεται καν ο titlos του περιοδικου ("Athens Breathtaking Mag") ουτε καν με μικρα grammata alla ουτε και ο titlos της και η εικονογραφηση περατουται στο σημειο που φερεται οτι στον ουρανο πετα ενα αεροπλανο του οποιου η εξατμιση εχει σχηματισει τη λεξη (Αθήνα). Με την προπεριγραφεισα δε ηλεκτρονικη δημοσιευση εξοβελιζονται κατ' ουσιαν ολοι οι ως ανω προταθεντες ισχυρισμοι της εναγομενης περι παρουσιασης του περιοδικου της Μετα απο αυτα, ειναι απορριπτεος και ο ισχυρισμος της εναγομενης, προβαλλομενος και ως τριτος πρόσθετος λογος εφεσεως, με τον οποιο η εναγομενη προτεινει ενσταση ιδιου πταισματος της εναγουσας, κατ' αρθρ. 300 ΑΚ, ισχυριζομενη οτι η εναγουσα βαρυνεται με πταισμα αφου η τελευταια αυτη παρελειψε να συμφωνησει με την την αναγραφη του ονοματος της στο εξωφυλλο του περιοδικου

ετσι ωστε, οταν η εναγομενη θα δημοσιευε, εντυπα και ηλεκτρονικα, το ως ανω εξωφυλλο να περιλαμβάνεται και το ονομα της εναγουσας. Ο ισχυρισμος αυτος, ερειδομενος πολλαπλω σε εσφαλμενες προϋποθεσεις και εκφερομενος υπο το σχημα σοφιστειας, ειναι απορριπτεος ως αβασιμος κατ' ουσιαν, συμφωνα με οσα αποδειχθηκαν και λεπτομερω προαναφερονται. Περαιτερω, η εναγομενη ισχυρισθηκε οτι υπηρξε παρακληση εκ μερους του εκπροσωπου της να αναδημοσιευτει αυτουσιο το εξωφυλλο που φερει την εικονογραφηση της εναγουσας, προκειμενου να παρουσιασθει το εν λογω περιοδικο

) μεσω του ενημερωτικου μεσου της εναγομενης εντυπου και ηλεκτρονικου. Προς τουτο δε προσκομιζει και επικαλειται η εναγομενη και την απο 16-

© Εισπληρία
Η Εισπληρία

11^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4422/2013 απόφασης του
Εφετείου Αθηνών

6-2009 επιστολή του _____, Διευθύνοντα
Συμβούλου της _____ Το κείμενο της ως άνω επιστολής
αναφέρει επί λέξει: «Αγαπητέ κύριε
Κατόπιν της συνάντησης μας, σας αποστέλλουμε το
περιοδικό της εταιρείας μας, και συγκεκριμένα το τεύχος
2009/ISSUE 03.- Παραμένουμε στη διάθεση σας.
- Με τις ιδιαίτερες ευχαριστίες μας - Για την
_____». Από το κείμενο της ως άνω επιστολής ουδόλως
προκύπτει κατ' αρχήν αν απεστάλη τεύχος του "Athens
_____ αφού κάτι τέτοιο δεν αναφέρεται
(δοθέντος ότι η ΠΤΩΔΑ εκδίδει και άλλο περιοδικό) αλλά
κυρίως δεν αποδεικνύεται ότι υπήρξε συμφωνία ή
παρακλήση για την, επικαλουμένη από την εναγομένη,
δήθεν παρουσίαση του περιοδικού από τη "_____. Η
ηλεκτρονική δε δημοσίευση του εξωφύλλου του παραπάνω
περιοδικού στην οποία, όπως ήδη αναφέρθηκε, η
εικονογράφηση της ενάγουσας εμφανίζεται περικεκομμένη,
χωρίς να εμφανίζεται καν ο τίτλος του περιοδικού ("_____
_____) ούτε και ο τίτλος της
προφανώς δεν συνιστά παρουσίαση του περιοδικού που
δήθεν παρεκάλεσε ο διευθύνων σύμβουλος της _____ να
πραγματοποιηθεί, όπως όλως αβασίμως ισχυρίζεται η
εναγομένη. Σε κάθε όμως περίπτωση, ακόμα και αν
υποθεθεί ότι η _____ είχε την εξουσία να παραχωρήσει
άδεια αναπαραγωγής του έργου της ενάγουσας ή, και αν
δεν την είχε, αν υποθεθεί ότι η εναγομένη αναπαρήγαγε το

έργο πιστεύοντας καλόπιστα ότι είχε την άδεια αναπαραγωγής (περιουσιακό δικαίωμα), σε καμία από τις δύο περιπτώσεις η εναγομένη δεν είχε την εξουσία προσβολής του ηθικού δικαιώματος της ενάγουσας και συγκεκριμένα τις εξουσίες να αποφασίζει η ενάγουσα για τον χρόνο, τρόπο και τόπο κατά τους οποίους το έργο της θα γινόταν προσιτό στο κοινό, να αναγνωρίζεται δηλονότι ως η δημιουργός του έργου και να απαγορεύει κάθε παραμόρφωση, περικοπή ή άλλη τροποποίηση του έργου καθώς και κάθε προσβολή της οφειλόμενης στον τρόπο παρουσίασης του έργου στο κοινό. Όπως δε έχει αναφερθεί και στην οικεία νομική σκέψη, οι παραπάνω εξουσίες του ηθικού δικαιώματος είναι αμεταβίβαστες και παραμένουν στη δημιουργό ακόμα κι αν έχει μεταβιβαστεί το περιουσιακό δικαίωμα (αρ. 4 παρ. 1 και 3 ν. 2121/93), ενώ από κανένα σημείο δεν αποδείχθηκε συναίνεση της ενάγουσας για πράξεις προσβολής του ηθικού δικαιώματος της (αρ. 16 ν. 2121/93). Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι, το ίδιο παραπάνω χρονικό διάστημα η αποζημίωσε την ενάγουσα καταβάλλοντάς της αμοιβή για αντίστοιχη αναδημοσίευση του έργου της στην επίσης εβδομαδιαία εφημερίδα (τεύχους 264), η οποία και δημοσίευσε την εικονογράφηση χωρίς καθόλου τον τίτλο του περιοδικού (") και το λογότυπο της προς την οποία (όμως έδωσε, χωρίς νομίμως να την έχει, την άδεια για αναπαραγωγή της εικονογράφησης της ενάγουσας (βλ. σχετ. προσκομιζόμενη απόδειξη). Εάν δε συνέβαινε το ίδιο και με την εναγομένη, παρατύπως δηλαδή η να είχε δώσει και σ' αυτήν τη σχετική άδεια (όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η εναγομένη) τότε δεν

Θωρήθηκε
Η Ειστητήρια

εξηγείται πώς η αποζημίωσε την ενάγουσα μόνον για τη μία εφημερίδα και όχι για την άλλη, γεγονός που συνηγορεί στην άποψη ότι η δεν είχε δώσει καμία σχετική άδεια στην εναγομένη. Τέλος, στον πρώτο λόγο της κρινομένης εφέσεως η εναγομένη υπαινίσσεται την εφαρμογή του άρθρου 25 Ν. 2121/1993, χωρίς να παραθέτει πραγματικά περιστατικά ή αιτιολογίες, σε κάθε όμως περίπτωση ο ισχυρισμός αυτός είναι επίσης απορριπτέος, ως αβάσιμος κατ' ουσίαν, αφού στην κρινομένη υπόθεση δεν αποδείχθηκε καμία περιγραφή επίκαιρων γεγονότων κατά τη διάρκεια ενός τέτοιου γεγονότος ούτε σκοπός για την ενημέρωση επί επίκαιρων γεγονότων, πολιτικών λόγων, προσφωνήσεων, κηρυγμάτων, δικανικών αγορεύσεων, καθώς και περιλήψεων ή αποσπασμάτων από διαλέξεις, όπως απαιτείται από την προαναφερθείσα διάταξη. Αντίθετα υπάρχει μόνο αυτούσια αναπαραγωγή του έργου της ενάγουσας στην ηλεκτρονική μορφή της " " (ή έστω του εξωφύλλου του περιοδικού της που φέρει το έργο της, στην έντυπη μορφή της εφημερίδας) χωρίς κανένα απολύτως σχόλιο για το έργο ή την κυκλοφορία του περιοδικού. Επίσης, κατά την προαναφερθείσα διάταξη επιβάλλεται το έργο να συνοδεύεται και από το όνομα του δημιουργού, γεγονός όμως που δεν συνέβη στην κρινόμενη περίπτωση, παρότι το όνομα της ενάγουσας αναφέρεται ως της εικονογράφου του εξωφύλλου και βρίσκεται στη σελίδα 3 του περιοδικού της

μαζί με τους υπόλοιπους συντελεστές του περιοδικού. Σημειωτέον ότι η Athens Voice, παρά την κατά τα άλλα παράνομη αναπαραγωγή της εικονογράφησης της ενάγουσας, δημοσίευσε μαζί και το όνομά της ως εικονογράφου, στην κάτω δεξιά πλευρά της εικονογράφησης. Με τα δεδομένα αυτά, είναι απορριπτέος, ως αβάσιμος κατ' ουσίαν, ο αρνητικός ισχυρισμός της εναγομένης, που εκφέρεται και ως δεύτερος πρόσθετος λόγος εφέσεως, ότι αυτή προέβη στην επίμαχη δημοσίευση του έργου της ενάγουσας χωρίς υπαιτιότητά της και ότι δεν μπορούσε να διανοηθεί ότι κατ' αυτόν τον τρόπο προσέβαλε τα αντίστοιχα δικαιώματα της ενάγουσας. Ομοίως απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός της εναγομένης, που εκφέρεται και ως πρώτος πρόσθετος λόγος εφέσεως, ότι στην κρινομένη υπόθεση είναι εφαρμοστέα και η διάταξη του άρθρου 367 ΠΚ και συνακόλουθα αίρεται ο άδικος χαρακτήρας της πράξεώς της αφού πρόκειται για εκδήλωση που έγινε από δικαιολογημένο ενδιαφέρον που αφορά το συμφέρον της ολότητας. Ο ισχυρισμός αυτός, πέραν της παντελούς αοριστίας του, αφού δεν συνδυάζεται με την αναφορά και πραγματικών γεγονότων αλλά εξαντλείται στην εκφορά της ως άνω ποινικής διατάξεως, αλυσιτελώς προβάλλεται αφού δεν είναι εφαρμοστέα η παραπάνω διάταξη του ΠΚ, δοθέντος ότι εφαρμοστέος είναι ο ειδικότερος Ν. 2121/1993, ο οποίος ρυθμίζει ενδελεχώς τα ζητήματα και περιλαμβάνει και τις εξαιρέσεις που προβλέπονται και ήδη προαναφέρθηκαν, ενώ, σε κάθε περίπτωση, στην κρινομένη υπόθεση η εκ μέρους της εναγομένης προπεριγραφείσα δημοσίευση της εικονογράφησης της ενάγουσας δεν συνιστά εκδήλωση που γίνεται από δικαιολογημένο

Επισημάνσεις
ή Ενσημάνσεις

ενδιαφέρον για την εξυπηρέτηση αγαθού που αφορά το συμφέρον της ολότητας όπως όλως αβασίμως ισχυρίζεται η εναγομένη. Περαιτέρω, η εναγομένη ισχυρίζεται ότι αυτή δεν υποχρεούται σε αποκατάσταση της ηθικής βλάβης της ενάγουσας δοθέντος ότι ουδέν οικονομικό όφελος αυτή αποκόμισε αφού η εφημερίδα διανέμεται δωρεάν και στην ηλεκτρονική της έκδοση είναι ελεύθερη η πρόσβαση σε κάθε χρήστη. Οι ισχυρισμοί αυτοί περί δωρεάν καταχωρήσεως και προβολής του τεύχους της καθώς και άλλων προϊόντων ή έργων αλυσιτελώς προβάλλονται αφού ακόμα κι αν η εναγομένη δεν είχε όφελος από την «δωρεάν προβολή» η προσβολή δεν παύει να υφίσταται, ενώ εξάλλου δεν πρόκειται κατά κυριολεξία για «δωρεάν προβολή» αφού αντλούνται εισοδήματα για την εφημερίδα, και στην έντυπη και στην ηλεκτρονική μορφή της, που πηγάζουν από διαφημίσεις. Τέλος, με τον τρίτο λόγο της εφέσεώς της, η εναγομένη ισχυρίζεται ότι η ενάγουσα άσκησε καταχρηστικά, κατ' άρθρ. 281 ΑΚ, το ένδικο δικαίωμά της καθόσον αυτή γνώριζε ότι η δημοσίευση του εξωφύλλου του περιοδικού

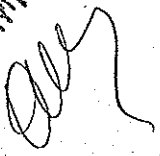
έγινε προκειμένου τούτο να περιέλθει σε γνώση του αναγνωστικού κοινού και ότι ουδεμία εκμετάλλευση έλαβε χώρα της επίδικης εικονογράφησης της ενάγουσας. Σύμφωνα με όσα αναλυτικώς προαναφέρονται ως αποδειχθέντα, ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος κατ' ουσίαν αφού, ακριβώς

το αντίθετο, ουδόλως αποδείχθηκε ότι η δημοσίευση του εξωφύλλου του περιοδικού έγινε προκειμένου είτε το περιοδικό να παρουσιασθεί στο κοινό, έντυπα ή ηλεκτρονικά, είτε το κοινό να ενημερωθεί σχετικά με κάποιο ζήτημα επίκαιρο ήτοι για λόγους περιγραφής επίκαιρων γεγονότων με μέσα μαζικής επικοινωνίας, έργων, που βλέπονται ή ακούγονται κατά τη διάρκεια ενός τέτοιου γεγονότος αλλά αντίθετα το έργο της ενάγουσας χρησιμοποιήθηκε ως διακοσμητικό της συγκεκριμένης στήλης X-PRESS, στη δε ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας της εναγομένης τούτο επιπλέον δημοσιεύθηκε και αποσπασματικό, εμφανιζόμενος μόνον ο τίτλος της στήλης

- τίτλος του άρθρου «

, και ένα μέρος από το έργο της ενάγουσας στο οποίο περιλαμβάνεται η λέξη Από το σύνολο των ως άνω πραγματικών περιστατικών αποδείχθηκε ότι η εναγομένη εν γνώσει της, παρανόμως, έκανε χρήση της εικονογράφησης της ενάγουσας, του έργου δηλονότι της πνευματικής ιδιοκτησίας της, χωρίς την άδειά της και χωρίς να αναφέρει το όνομα της ως πνευματικής δημιουργού αυτού, προσβάλλοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο το απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμά της και δη τόσον υπό την περιουσιακή όσον και την ηθική αυτού έκφανση, όπως αναλυτικώς τούτο προπεριγράφηκε. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η αμοιβή της ενάγουσας για εικονογράφηση της συγκεκριμένης διαστάσεως (11 X 14 εκ.), η οποία δημοσιεύεται ως μέρος δισέλιδου εβδομαδιαίου εντύπου απέναντι από σελίδα αποκλειστικά κατειλημμένη από διαφημίσεις και ανάρτησή της στο διαδίκτυο είναι η εξής: α) 500 ευρώ για την δημοσίευση στο εβδομαδιαίο έντυπο της εφημερίδας, β) 500 ευρώ για

Θεωρήθηκε
Η Εισπληρωθείσα

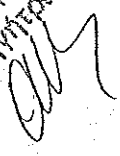

την πρώτη ανάρτηση του έργου σε ιστοσελίδα εντύπου για μια εβδομάδα, γ) 500 ευρώ για την περαιτέρω διατήρηση του έργου σε ιστοσελίδα εντύπου για τρεις μήνες και συγκεκριμένα από 25-6-2009 ως 25-9-2009 ήτοι η συνήθης αμοιβή της για τις παραπάνω χρήσεις ανέρχεται σε 1.500 ευρώ. Με δεδομένο δε ότι και μετά την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής, η εναγομένη συνέχισε την χρήση του έργου της ενάγουσας χωρίς την άδειά της από την ιστοσελίδα της (βλ. προσκομιζόμενες αντίστοιχες εκτυπώσεις της ηλεκτρονικής δημοσίευσης), η ενάγουσα δικαιούται αμοιβή για το επιπλέον χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα: (ι) 500 ευρώ για την περαιτέρω διατήρηση του έργου σε ιστοσελίδα εντύπου για τους επόμενους τρεις μήνες και συγκεκριμένα από 26-9-2009 ως 25-12-2009 και (ii) 500 ευρώ για την περαιτέρω διατήρηση του έργου που ακολούθησε στην ίδια ιστοσελίδα για τρεις μήνες και συγκεκριμένα από 26-12-2009 ως 25-3-2010 ήτοι συνολικά 2.500 ευρώ, τα οποία αποτελούν τη συνήθη αμοιβή της για τις χρήσεις που περιγράφονται, υπολογιζόμενα επί 2 φορές (βάσει του άρθρου 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993) ήτοι 5.000 ευρώ. Επιπλέον, αποδείχθηκε ότι από την παράνομη και υπαίτια ενέργεια της εναγομένης η ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη, διότι προσβλήθηκε το ηθικό και το περιουσιακό της δικαίωμα επί του έργου της αυτού για την ικανοποίηση της οποίας, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη του το βαθμό του πταίσματος της εναγομένης, το είδος της προσβολής,

την οικονομική κατάσταση των διαδίκων, καθώς και την κοινωνική κατάσταση της ενάγουσας, κρίνει με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και της λογικής ότι η ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται ευλόγως ως χρηματική ικανοποίηση το ποσό των 1.000 ευρώ. Με τα δεδομένα αυτά, η κρινομένη αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως εν μέρει βάσιμη κατ' ουσίαν και:

Α) να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 5.000 ευρώ ως αποζημίωση για την αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας και το ποσό των 1.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική της βλάβη, αμφοτέρωτα τα ποσά αυτά νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση Β) να υποχρεωθεί η εναγομένη να άρει την προσβολή, αφαιρώντας την ανάρτηση από το διαδίκτυο και να παραλείπει αυτή στο μέλλον, Γ) να απειληθεί χρηματική ποινή ύψους 500 ευρώ σε βάρος της για κάθε παράβαση της υποχρεώσεως παράλειψης, Δ) να δημοσιευθεί με δαπάνες της εναγομένης περίληψη της παρούσας απόφασης σε δύο εκδιδόμενες στην Αθήνα εφημερίδες, καθώς και στην κεντρική ιστοσελίδα της εναγομένης στο διαδίκτυο. Επίσης, κατ' άρθρ. 495 παρ. 4, όπως αυτή προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 12 του Ν. 4055/2012, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή, στην εναγομένη - εκκαλούσα εταιρεία, του παραβόλου ασκήσεως της από 15-11-2012 και υπ' αριθ. καταθ. 7269/19-11-2012 εφέσεώς της. Τέλος, η εναγομένη - εκκαλούσα πρέπει να καταδικασθεί στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας - εφεσίβλητης, αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, συμψηφιζομένων αυτών κατά τα λοιπά λόγω της μερικής νίκης και ήττας των

Εξωορίσθηκε
Η Εισπνήτρια

15^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4422/2013 απόφασης του
Εφετείου Αθηνών

διαδίκων (άρθρ. 178, 183, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως
ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζοντας, κατ' αντιμωλία των διαδίκων, την
από 15-11-2012 και υπ' αριθ. καταθ. 7269/19-11-2012
έφεση της εναγομένης – εκκαλούσας και τους πρόσθετους
λόγους εφέσεως.

Δέχεται τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση.

Διατάσσει την επιστροφή, στην εκκαλούσα εταιρεία,
του παραβόλου ασκήσεως της από 15-11-2012 και υπ'
αριθ. καταθ. 7269/19-11-2012 εφέσεώς της.

Εξαφανίζει την υπ' αριθ. 2394/2012 οριστική
απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Κρατεί την υπόθεση.

Δικάζει επί της από 16-12-2009 και υπ' αριθ. καταθ.
247576/14152/18-12-2009 αγωγής.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει την εναγομένη να καταβάλει στην
ενάγουσα το συνολικό ποσό των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ,
με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την
πλήρη εξόφληση.

Υποχρεώνει την εναγομένη να άρει την προσβολή,

αφαιρώντας την ανάρτηση του επιδικίου έργου της ενάγουσας από το διαδίκτυο, και να παραλείπει αυτή στο μέλλον.

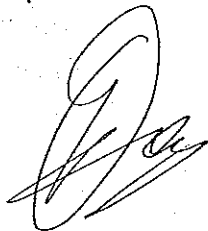
Απειλεί χρηματική ποινή πεντακοσίων (500) ευρώ, ως μέσου αναγκαστικής εκτέλεσης για κάθε παράβαση της προηγούμενης διάταξης της απόφασης.

Διατάσσει τη δημοσίευση της περίληψης της παρούσας απόφασης σε δύο εκδιδόμενες στην Αθήνα εφημερίδες, καθώς και στην κεντρική ιστοσελίδα της εναγομένης στο διαδίκτυο με δαπάνες της εναγομένης.

Επιβάλλει, σε βάρος της εναγομένης – εκκαλούσας, μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας – εφεσίβλητης, αμοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε χίλια (1.000) ευρώ, συμψηφιζομένων αυτών κατά τα λοιπά μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 4 Ιουλίου 2013 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του στις 15 Ιουλίου 2013, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γεωργίου
Εισιτήριο
AK